

Ingezonden 14 november 1969.

Ondergetekende heeft de eer het navolgende amendement voor te stellen:

Na **Artikel III** wordt ingevoegd een nieuw **Artikel III A**.

Artikel III A

Met betrekking tot de heffing van de inkomstenbelasting en van de vennootschapsbelasting ten aanzien van belastingplichtigen aan wie de betaling van het laatste vierde gedeelte van het bedrag van de aan hen ingevolge artikel 43 van de Wet op de omzetbelasting 1968 toekomende teruggaaf van omzetbelasting op grond van het vierde lid, letter *b*, van dat artikel plaats vindt na het einde van het vierde kwartaal van het jaar 1970, wordt vier percent van dat gedeelte aangemerkt als een met de aanslag in de inkomstenbelasting of de vennootschapsbelasting over het jaar waartoe 31 december 1970 behoort, te verrekenen voorheffing.

Toelichting

Met het voorstel de laatste termijn van de z.g. voorraadrestitutie, indien deze in totaal meer bedraagt dan f 1000, te verschuiven naar 1971, wordt achteraf wijziging gebracht in reeds individueel bij beschikking vastgestelde rechten, welke de desbetreffende ondernemers tegenover de Staat kunnen geldend maken.

Deze uitzonderlijke maatregel houdt onder meer verband met de voor alle geledingen van ons volk van belang zijnde beslissing om de verhoging van de omzetbelastingtarieven uit te stellen tot 1 januari 1971. Onder deze omstandigheden komt het niet juist voor het financieringsnadeel, verbonden aan de vorenbedoelde verschuiving van het tijdstip van uitbetaling der voorraadrestitutie, eenzijdig en uitsluitend op de desbetreffende groep van ondernemers te laten drukken. Mede tegen de achtergrond van de zware lasten, welke overigens voor het bedrijfsleven uit het onderhavige dekkingsplan voortvloeien, komt een vergoeding voor dit financieringsnadeel uit de algemene middelen verantwoord voor. Hierbij kan bovendien worden opgemerkt, dat een zodanige vergoeding te scherpe verschillen tussen ondernemers met een recht op voorraadrestitutie van meer dan f 1000 en van minder dan f 1000, met name in het grensgebied, afzwakt.

Voor de tegemoetkoming is louter op technische gronden, namelijk om een in verhouding eenvoudige en doeltreffende administratieve afwerking mogelijk te maken, de vorm gekozen van een z.g. belastingcredit, in de sfeer van de inkomsten- en vennootschapsbelasting. Bij het bepalen van de omvang van dit credit, t.w. 4 pct. van het bedrag van de vordering, is rekening gehouden met de omstandigheid, dat de in werkelijkheid door de ondernemers te betalen financieringskosten ten laste van de fiscale winst kunnen worden gebracht. De onderhavige tegemoetkoming zelf maakt geen deel uit van de fiscale winst.

SCHOLTEN.